

Fördelar med Islam

Frågan

Varför tror muslimerna att deras religion är den sanna? Har de övertygande skäl?

Sammanfattning av svaret

Bland islams fördelar: att muslimen dyrkar en enda Gud utan like, att dyrkan har verkningar på muslimens själ, att islam beordrar allt gott och förbjuder allt ont, och att den befäller all god sed och ädel karaktär.

Svaret

Lov och pris tillkommer Gud, och frid och välsignelser över Guds sändebud. Och sedan:

Ärade frågare – din fråga verkar vid första anblicken logisk från någon som inte trätt in i islam. Men den som praktiserat denna religion, trott på vad den innehåller och handlat efter den vet verkligen hur stor välsignelse han lever i under denna religions skugga. Det beror på många skäl, bland annat:

Att muslimen dyrkar en enda Gud utan like, med de sköna namnen och de upphöjda egenskaperna – muslimens riktning och avsikt samlas i ett, han

litar på sin Herre och Skapare, förtröstar på Honom och söker hjälp, seger och stöd hos Honom. Han tror att hans Herre förmår allt, inte behöver maka eller barn, skapade himlarna och jorden och är den som ger liv och tar det, Skaparen och Försörjaren – tjänaren söker försörjning hos Honom den Hörsamme den Svarandes, ropar till Honom och hoppas på svar. Den Ångertagande den Förlåtande den Barmhärtige – tjänaren vänder sig till Honom i ånger när han syndar och sviker sin Herres dyrkan. Den Allvetande den Underrättade den Bevittnande som känner avsikter, hemligheter och vad som finns i bröstet – tjänaren skäms för att begå synd och orättvisa mot sig själv eller skapelserna, ty hans Herre ser honom och bevittnar. Han vet att hans Herre är Vis och känner det dolda, så han litar på Herrens val för honom och Herrens beslut om honom, och vet att hans Herre inte behandlat honom orättvist och att varje beslut Han fattat för honom är gott – även om visheten döljer sig för tjänaren.

Den islamiska dyrkans verkningar på muslimens själ: Bönen är ett band mellan honom och hans Herre – när han träder in i den med ödmjukhet känner han lugn, frid och ro, ty han söker tillflykt hos ett starkt fäste, nämligen Gud den Mäktige och Majestätiske. Därför brukade islams profet Muhammed, frid vare med honom, säga: *"Låt oss vila i bönen."* Och när något oroade honom flydde han till bönen. Den som drabbas av olycka och prövar bönen känner ett tillskott av tålamod och tröst för det som drabbat honom – ty han reciterar sin Herres ord i bönen, och verkan av att recitera Herrens ord kan inte jämföras med verkan av att läsa en skapelses ord. Om vissa psykologers ord ger vila och lättnad – vad sägs då om ordens Skapares ord som skapade psykologen?

Vad gäller allmosan – en av islams pelare – renar den själen från snålhet och girighet, vänar vid frikostighet och hjälper de fattiga och behövande. Den är en belöning som gagnar på Domedagen som övrig dyrkan, inte betungande som människornas skatter – av varje 1000 betalas bara 25, och den uppriktiga muslimen betalar den frivilligt utan att undandra sig även om ingen följer upp honom.

Fastan är avhållande från mat och samliv som dyrkan av Gud, med en känsla för de hungrandes och de berövades behov, en påminnelse om Skaparens välsignelse till skapelsen, och belöning utan räkning.

Vallfärden till Guds Ärevördiga hus som Ibrahim, frid vare med honom, byggde – lydnad mot Guds befallning, en bön som besvaras och ett möte med muslimer från jordens alla hörn.

Att islam befäller allt gott och förbjuder allt ont, och befäller all god sed

och ädel karaktär – som ärlighet, mildhet, tålamod, vänlighet, ödmjukhet, blygsamhet, att hålla löften, värdighet, barmhärtighet, rättvisa, mod, tålamod, vänskap, tillfredsställelse, kyskhet, välgärning, frikostighet, trovärdighet, tacksamhet för välgärning och att svälja vreden. Den befäller godhet mot föräldrarna, att upprätthålla släktbanden, att hjälpa den nödlidande, att visa välgärning mot grannen, att bevara den faderlöses egendom och ta hand om honom, att visa barmhärtighet mot den unge och respekt för den äldre, att vara mild mot tjänare och djur, att avlägsna skadligt från vägen, det goda ordet, förlåtelse och förlåtande när man förmår, att muslimen råder sin muslimske broder, att tillgodose muslimernas behov, att ge uppskov åt den skuldsatte, att föredra andras behov framför sina egna, att trösta, att le mot människor, att hjälpa den nödlidande, att besöka den sjuke, att bistå den förtryckte, gåvor mellan vänner, att visa gästfrihet, att umgås med hustrun väl och försörja henne och barnen, att sprida hälsningen – freden – och att be om tillstånd innan man går in i hem så att man inte ser hushållets intima sidor.

Om en del icke-muslimer gör vissa av dessa saker gör de det som allmän god sed – men de hoppas inte på belöning eller lön från Gud och inte på framgång på Domedagen.

När vi ser på vad islam förbjuder finner vi att det är till gagn för individen och samhället, och alla förbud är till skydd för förhållandet mellan Herren och tjänaren, mellan människan och henne själv, och mellan människan och hennes medmänniskor. Låt oss ta dessa många exempel för att klargöra avsikten:

Islam förbjuder att sätta något vid Guds sida och att dyrka något annat än Gud, och att dyrka något annat än Gud är elände och olycka. Det förbjuder att uppsöka spåmän och siare och att tro dem. Det förbjuder trolldom som verkar för att skilja eller förena två personer. Det förbjuder tron på stjärnornas och planeternas inflytande på händelser och människors liv. Det förbjuder att förbanna tiden ty Gud är den som styr den. Det förbjuder olyckskorpens tankar och skrock.

Det förbjuder att ogiltigförklara gärningar genom skrytsamhet, att söka rykte och att ge med förebråelse.

Det förbjuder att buga sig eller falla ned för något annat än Gud, och att sitta med hycklare eller syndare av trevnad eller sällskaplighet.

Det förbjuder att förbanna med Guds förbannelse, Hans vrede eller elden.

Det förbjuder att urinera i stillastående vatten, att uträtta sina behov på öppen väg, i skugga som människor söker och vid vattenkällor, att vända sig mot böneriktningen eller vända ryggen mot den vid urinering eller avföring, att mannen håller i sitt kön med höger hand vid urinering, att hälsa på den som uträttar sina behov, och att den som vaknar ur sömn sticker ned handen i ett kärl förrän han tvättat den.

Det förbjuder frivillig bön vid soluppgång, vid middagstiden och vid solnedgång.

Det förbjuder bön i närvaro av mat man åtrår och bön när man håller tillbaka urin, avföring eller vaderspänning – ty allt detta avleder den bedjande från den önskade ödmjukheten. Det förbjuder den bedjande att höja rösten och störa de troende. Det förbjuder att fortsätta nattbönen vid sömnhet – han ska sova och sedan stå upp. Det förbjuder att stå upp hela natten i bön, särskilt om det sker fortlöpande.

Det förbjuder att lämna bönen vid tvivel om att man brutit renheten förrän man hör ett ljud eller känner en vind.

Det förbjuder köp och försäljning och att söka borttappade saker i moskéerna – ty dessa är dyrkadens och Gudsåminnelseplatser och det passar sig inte att ägna sig åt världsliga angelägenheter i dem.

Det förbjuder att skynda i gången när bönen ropas ut – man ska gå med lugn och värdighet. Det förbjuder att skryta i moskéer och att utsmycka dem med färger, förgylning och ornament som avleder de bedjande.

Det förbjuder att förena dagar i fastan utan att äta däremellan, och att en kvinna fastar frivillig fasta när hennes man är hemma utan hans tillstånd.

Det förbjuder att bygga på gravar, höja och resa dem, sitta på dem, gå mellan dem i skor, lysa upp dem, skriva på dem och gräva upp dem. Det förbjuder att ta gravar som böneplatser.

Det förbjuder klagogråt, att riva sönder kläder och slita ut håret vid en dödsfalls inträffande, och det förbjuder att utropa dödsfallet på det gamla hedningarnas sätt – att bara meddela dödsfallet i sig är däremot inte förbjudet.

Det förbjuder att ha med ränta att göra, alla köpformer som innehåller okunnighet, vilseledning och bedrägeri, att sälja blod, vin, svin, avgudar och allt Gud förbjudit – ty priset för det är förbjudet att köpa och sälja. Det förbjuder att bjuda upp priset på en vara utan avsikt att köpa den, att

dölja varors fel vid försäljning, att sälja det man inte äger, att sälja något innan man tagit det i besittning, att sälja en vara som en broder redan förhandlar om, att sälja frukter innan deras mognad och räddning från skada är tydlig, att fuska med mått och vikt, att hamstra varor, att en delägare i mark eller liknande säljer sin andel utan att erbjuda sin partner den, att orättvist lura upp de faderlösas egendom, att ägna sig åt hasardspel, att ta och ge mutor, att plundra människors egendom, att orättfärdigt ta deras egendom eller ta den i syfte att förstöra den, att bedra människor på deras saker, att dölja och undanhålla hittegoods och att ta hittegoods utom den som kan identifiera det. Det förbjuder bedrägeri i alla dess former, att ta skuld utan avsikt att betala den, att muslimen tar något från sin muslimske broders egendom utan hans uppriktiga samtycke – det som tas med svärdets blygsel är förbjudet – och att ta emot gåvor som tack för förespråkan.

Det förbjuder att avhålla sig från äktenskap, att kastrera sig, att gifta sig med två systrar samtidigt, att kombinera en kvinna med hennes faster eller moster – varken den äldre ovanpå den yngre eller den yngre ovanpå den äldre, av rädsla för att bryta banden.

Det förbjuder utbytesäktenskap, tillfällighetsäktenskap med tidsbegränsat kontrakt, att ha samlag med hustrun under hennes mens – han får komma till henne efter att hon renat sig, analt samlag, att frieri på en broders frieri, att gifta bort den icke-jungfruliga utan att rådfråga henne och jungfrun utan att ta hennes tillstånd. Det förbjuder att gratulera med hedningarnas gratulationsformler ty de ogillade kvinnor.

Det förbjuder att den frånskilda dölja vad Gud skapat i hennes moderliv, att makarna berättar om sina intima angelägenheter, att förstöra en kvinna mot hennes man, att leka med skilsmässan, att en kvinna begär skilsmässan för en annan kvinnas make för att gifta sig med honom, att hustrun spenderar av mannens egendom utan hans tillstånd, att hustrun överger sin mans bädd utan religiöst skäl – gör hon det förbannar änglarna henne.

Det förbjuder att en man gifter sig med sin fars hustru, att ha samlag med en kvinna gravid av en annan, att mannen praktiserar avbrutet samlag med sin fria hustru utan hennes tillstånd, att mannen överraskar sin familj nattetid vid hemkomst från resa utan att meddela dem – om han meddelar dem sin ankomst är det inget hinder. Det förbjuder mannen att ta av hustruns brudgåva utan hennes uppriktiga samtycke och att skada hustrun för att hon ska lösa sig med pengar.

Det förbjuder kvinnors skamlösa utsmyckning, överdrift i kvinnlig omskärelse, att en kvinna låter någon in i mannens hem utan hans tillstånd – hans allmänna tillstånd räcker om det inte strider mot lagen. Det förbjuder att skilja ett barn från sin moder, och att mannen är lax i sin hedersvakt.

Det förbjuder att fritt titta på en främmande kvinna och att låta blicken följa blicken.

Det förbjuder att äta djur som dött utan slakt – oavsett om de drunknat, kvävts, fått elektrisk stöt eller fallit från hög höjd – och blod, fläsk, det som slaktats utan Guds namn, och det som slaktats för avgudar.

Det förbjuder att äta köttet av djur som äter orenligheter och att dricka dess mjölk, att äta rovdjur med huggtänder och rovfåglar med klor, att äta tamåsneköttets kött. Det förbjuder att hålla djur instängda och sedan kasta föremål på dem tills de dör, eller att hålla dem utan föda. Det förbjuder att slakta med tand eller nagel, att slakta ett djur inför ett annat och att vässa kniven framför det.

Klädsel och utsmyckning

Det förbjuder överdrift i klädsel och guld för män, att blotta sig, att gå naken och att visa låren.

Det förbjuder att dra kläderna under vristerna, att dra dem i stolthet och att bära skrytsamma kläder.

Det förbjuder falskt vittnesbörd, att anklaga kyska kvinnor, att anklaga den oskyldige och att förtal.

Det förbjuder att håna, klandra, skymfa med smeknamn, skvallra, baktala, håna muslimer, att skryta med härkomst och angripa genealogin, att smäda, skälla, vara obscen, vulgär och grov i tal – liksom att högt säga något ont utom den som blivit orättfärdigt behandlad.

Det förbjuder lögn – och bland det värsta är lögn i drömmar, som att fabricera syner och drömmar för att uppnå en dygd, materiell vinning eller för att skrämman dem man har fiendskap mot.

Det förbjuder att berömma sig själv, att två personer viskar utan den tredje – ty det gör honom bedrövad – att förbanna den troende och att förbanna den som inte förtjänar förbannelse.

Det förbjuder att smäda de döda, att önska döden eller åstunda den på grund av ett ont som drabbat en, och att önska ont över sig själv, sina barn, sina tjänare och sin egendom.

Det förbjuder att ta från andras mat, att äta från matens mitt – man äter från dess kant och sidor ty välsignelsen nedstiger i matens mitt – att dricka ur ett sprucket kärls spruckenhet för att inte skada sig, att dricka ur ett kärls mynning, att blåsa in i det, och att äta liggandes på magen. Det förbjuder att sitta vid ett bord där vin dricks.

Det förbjuder att lämna eld tänd i hemmet vid sömn, att gå till sängs med fett på händerna, att sova på magen, och att berätta om en ful dröm eller tyda den – ty det hör till djävulens lek.

Det förbjuder att döda en människa utan rätt, att döda barn av rädsla för fattigdom, att begå självmord, att bedriva otukt, att dricka vin, pressa det, bära det och sälja det. Det förbjuder att blidka människor och reta upp Gud, att snäsa föräldrarna och säga "uff" åt dem, att ett barn tillskriver sig en annan fader, att pina med eld, att bränna de levande och döda, att stympa de dödades lik, att hjälpa till med falskt och samarbeta i synd och aggression, och att lyda någon i olydnad mot Gud.

Det förbjuder att svära falskt och att svära en undergörande ed, att lyssna på andras samtal utan deras tillåtelse, att titta på andras intimdelar, att göra anspråk på det man inte äger, att låtsas ha fått det man inte fått och att söka beröm för det man inte gjort. Det förbjuder att spionera in i folks hem utan deras tillåtelse, slöseri och överdrift, den syndiga eden, att spionera, att misstänka de fromma. Det förbjuder avund, hat, att vända ryggen mot varandra, att envisas med det falska, högmod, skryt, fåfänga, självgodhet och överdrivet jubel och lättsinne. Det förbjuder att en muslim återtar sin allmosa även om han köper den, att utkräva allt arbete av en anställd utan att betala hans lön.

Det förbjuder orättvisa i gåvor mellan barn, att testamentera bort all sin egendom och lämna arvingarna fattiga – gör han det verkställs testamentet bara till en tredjedel. Det förbjuder dåligt grannskap, att skada i testamente, att bryta kontakten med en muslim i mer än tre dagar utan religiöst skäl, att kasta stenar med fingrarna ty det kan orsaka skada som att stänga ett öga eller bryta en tand. Det förbjuder testamente till en arvinge ty Gud har redan gett arvingarna deras rättigheter. Det förbjuder att skada grannen, att en muslim riktar ett vapen mot sin broder, att hantera en dragen sabel av rädsla för skada, att tränga sig in mellan två utan deras tillåtelse, att avvisa en gåva om den inte innehåller något

religiöst förkastligt, slöseri och överdrift, att ge pengar åt obetänksamma. Det förbjuder att önska det som Gud gynnat andra med – av männen och kvinnorna. Det förbjuder att ogiltigförklara allmosorna med förebråelse och skada.

Det förbjuder att dölja vittnesbörd, att förtrycka den faderlöse och att avfärda den tiggande. Det förbjuder att behandla sig med förbjuden medicin – ty Gud har inte lagt gemenskapens läkedom i det Han förbjudit den. Det förbjuder att döda kvinnor och barn i krig, att en skryter sig överöverlägsen en annan, att bryta löften, att svika en förtroendeingivning, att be människor om saker utan behov, att skrämma sin muslimske broder eller ta hans tillhörigheter på lek eller på allvar. Det förbjuder att återta en gåva – utom fadern i vad han gett sitt barn. Det förbjuder att utöva medicin utan kunnighet, att döda myror, bin och härfågeln. Det förbjuder att en man tittar på en mans intimdelar och en kvinna på en kvinnas intimdelar.

Det förbjuder att sätta sig mellan två utan deras tillåtelse, att begränsa hälsningen till dem man känner – man hälsar på dem man känner och dem man inte känner. Det förbjuder att låta eden hindra en from gärning – han gör det bättre och sonar sin ed. Det förbjuder att döma mellan de stridande i vredesmod eller döma för en av dem utan att höra den andres ord. Det förbjuder att en man går på marknaden med något som skadar muslimerna som blottlagda vassa föremål. Det förbjuder att driva bort en man från sin plats och sätta sig i den, och att resa sig upp från sin broder utan att be om lov.

Till detta och mycket mer av befallningar och förbud som kom för människans lycka och mänsklighetens lycka.

Har du, ärade frågare, sett eller känt till en religion som denna religion?

Läs svaret igen och fråga dig sedan: Är det inte en förlust att inte vara en av dess efterföljare?

Gud den Högste säger i den ärorika Koranen: *”Den som söker en annan religion än islam – den accepteras inte av honom, och han är i nästa liv bland förlorarna”* (Familjen Imran 3:85).

Avslutningsvis önskar jag dig och alla som läst detta svar framgång att vandra sanningens väg och följa sanningen. Och Gud bevarar oss och er från allt ont.

Gud den Högste vet bäst.